

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

בפני כב' השופטת שירה בן שלמה, סגנית נשיא
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמת אליס אנגליקה סוארז

<#2#>

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד עינב וינוגרד
הנאשמת בעצמה וב"כ עוה"ד יעקב סגל
מתורגמן מר יוסי פרנקוס

הכרעת דין

פתח דבר

1. הנני מזכה את הנאשמת, מחמת הספק, מעבירה של חבלה ברשלנות, אשר יוחסה לה בכתב האישום.
2. אין חולק כי ביום 26.12.11 עבדה הנאשמת כסייעת בפעוטון פרטי בכפר יונה. אין חולק כי בשעה 12:00 לערך נשאה פעוטה כבת 8 חודשים לחדר האמבטיה על מנת לקלחה.
3. גדר המחלוקת באשר למה שארע באמבטיה, שהינה ג'קוזי. בכתב האישום נטען, בהתבסס על דבריה, כי הניחה את הפעוטה על גבה מבלי לאחוז בה. כן נטען כי "...פתחה את ברז המים, מבלי שבדקה את חום המים, כך שהמים זרמו על גופה של הפעוטה". בפועל ברור כיום, גם בהתאם לעדות מומחה התביעה, פרופ' יהודה היס – ע"ת 5, שמנגנון הפגיעה שגרם לכוויות שונה מהמתואר בכתב האישום. קרי, אין המדובר במים שזרמו על גופה. פרופ' היס בעדותו מדבר לראשונה על מנגנון "הטבלה" במים חמים.
4. אין חולק כי כתוצאה נגרמו לפעוטה כוויות מדרגה ראשונה ושניה בצידו האחורי של הגב ובצד האחורי של הגפיים העליונים, בכפות הרגליים ובקרקפת. בפועל לא נגרמו כוויות

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ' סוארז

בכפות הרגליים. הרישום יכול ומתבסס על נתונים מהתצלומים שעמדו לנגד עיני פרופ' היס ותוארו בחווה"ד – ת/10, הצילומים – ת/11, ולא על התעוד הרפואי – ת/2.

5. אל מול גרסת ההטבלה בה דגל פרופ' היס בעדות, ההגנה הציעה מנגנון פגיעה שונה.

כל שרשם פרופ' היס בחווה"ד "...הנני מחווה דעתי שפצעי הכוויה מתיישבים עם כוויות מנוזל חם, ולא ניתן לשלול אפשרות שנגרמו בזמן רחצה" – ת/10. אין לי אלא להניח כי על סמך הניסוח הלקוני צויין מנגנון פגיעה שגוי בכתב התביעה.

מומחה ההגנה, ד"ר קוגל – ע"ה 2, פרט בחוות דעתו את הבעייתיות העולה מגרסת ההטבלה והציע אפשרות של כוויה כימית. ד"ר יוסי חייק – ע"ה 3, סגן מנהל היחידה לכירורגיה פלסטית ומנהל היחידה לטיפול נמרץ כוויות בבי"ח שיבא תל השומר, אישר את שרשם ד"ר נמרוד פרבר, רופא מתמחה שנה רביעית, על הכשרתו הוא אחראי. ד"ר פרבר, אשר בדק את הפעוטה ביום 30.12.11, ציין "מנגנון מתאים הוא כוויות כתוצאה ממוגע עם משטח חם" – ת/14א. כן ציין כי ד"ר חייק עודכן. דווח נמסר לחוקרת בתיק ע"י אבי הפעוטה בזמן אמת – נ/1. ד"ר חייק אישר, בנוסף, "אם היה חומר כימי גם אם הוא מדולל על משטח כזה או אחר הוא יכול לגרום לכוויה... אבל זה צריך להיות מוגע כמעט מלא כדי ליצור כזו תבנית" (עמ' 119 ש' 19 - 24).

השתלשלות האירועים

1. בעלת הפעוטון – ע"ת 6 נחקרה פעמיים – נ/5 ונ/6. כן נערך עימות בינה לבין הנאשמת – ת/7. חומר נוסף שעלה מהכנתה לעדות – נ/7 ונ/8.

את הפעוטון ניהלה בביתה הפרטי בכפר יונה. בית בן 2 קומות. בקומה למטה התנהל הפעוטון ומעליו קומת המגורים. בקומת המגורים נמצא הג'קוזי בו קולחה הפעוטה. הג'קוזי מצוי בסוף גרם המדרגות.

הפעוטון פעל, לדבריה, מהשעה 07:30 עד 16:45. טופלו בו 8 ילדים על ידי צוות שכלל אותה, את הנאשמת ומטפלת נוספת. כחלק מהשרות נהגו לקלח את הפעוטות. זו היתה השנה הראשונה בה הפעילה את העסק. הנאשמת עבדה אצלה כ – 4 חודשים. היא תארה את תפקודה כטוב. היא קנתה לה מתנות וכתבה מכתבי הערכה – נ/9, נ/9א. גם ההורים היו מרוצים מתפקודה.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ' סוארז

הפעוטה שנחבלה ואחותה התאומה היו בפעוטון. כשבוע וחצי שבועיים עובר לארוע אותה פעוטה פרקה כתף. היא שיערה שזה ארע בזמן שהתהפכה. לדבריה, מדובר בתינוקת "...שנולדה פגית עם עיכוב התפתחותי פיזי מוטורי ויש לה שרירים מאוד חלשים מרבה להטות ידיים לאחור" (נ/6, עמ' 3 ש' 62 – 63). "...עוד לא זוחלת ורק מתהפכת ולא מושיטה את ידה למעלה לחפצים" (שם, עמ' 4, ש' 83 – 84).

2. בהתייחס לארוע, היא ביקשה מהנאשמת לקלח את הפעוטה אחרי ארוחת הצהריים. הנאשמת קילחה וחזרה לחדר למטה, לממ"ד, על מנת להלבישה ולהשכיבה לישון. היא עלתה למקלחת כדי לקלח פעוטה אחרת. המקלחת ארכה זמן קצר מאוד. כשירדה לממ"ד ראתה את הפעוטה בוכה. לשאלתה מה קרה, הנאשמת הרימה את הפעוטה, אז הבחינה בכוויות. בעדות ציינה, לראשונה, ששאלה את הנאשמת מדוע לא בדקה את המים, בנוכחות המטפלת האחרת. הנאשמת העידה שנשאלה רק מה עשתה והשיבה שלא עשתה כלום.

היא מרחתה משחה על הכוויות, התקשרה למוקד הרפואי ובהנחייתם הזמינה אמבולנס.

3. בהודעה, כשנשאלה האם לא שמעה צרחות מהמקלחת השיבה בשלילה. לשאלה האם יכלה לשמוע מהקומה הראשונה בה לדבריה היתה השיבה "כן בהחלט. אני רק לא בטוחה אם סגרה את הדלת או לא" (נ/6, עמ' 6, ש' 159). בעדות מסרה גרסה שונה במקצת. אמרה שהיתה בממ"ד, מתוכו לא ניתן לשמוע את המתרחש באמבטיה, אך מהמרחב בקומה הראשונה ניתן.

בחקירה הנגדית העידה שפגשה לראשונה את הנאשמת סמוך לכניסה לממ"ד, כאשר ירדה עם הפעוטה מהמקלחת והיא עלתה אליה עם פעוטה אחרת. היא לא זכרה לומר מה היה מצב הפעוטה אותה העת. עם זאת העידה "כשאני מבחינה בבכי שאינו אופייני לאותו ילד אז אני דואגת לאותו ילד באופן מיידי" (עמ' 51 ש' 21).

4. לשאלה ספציפית כיצד קילחה את הפעוטה השיבה באופן כללי שיש לה מתקן שמיועד לתינוקות ("דפני"). היא מניחה עליו בד שמתלבש עם גומי, מניחה את התינוק, מסבנת את הגוף ורוחצת בעדינות עם דוש. כשמסיימת עוטפת במגבת ויורדת למטה. המתקן נמצא בחדר השרות, צמוד למקלחת. לשאלה האם ידעה שהנאשמת מניחה את התינוקות בעדינות על קרקעית האמבטיה וכך מקלחת, ולא על גבי המתקן, השיבה בשלילה.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 12-06-54550 מדינת ישראל נ' סוארז

טענה שהדריכה אותה כיצד לקלח כשהגיעה לעבודה ושזו הפעם הראשונה שראתה שקולחה ללא המתקן. לא היתה לה תשובה לשאלה מדוע רק בעדות התייחסה לראשונה לאותו מתקן.

כשעלתה לקלח את הפעוטה חור הניקוז באמבטיה היה, למיטב זכרונה, פתוח. היא אישרה כי לאור העובדה שהאמבטיה, ישרה לא תתכן הצטברות של מים בקרקעית (עמ' 57 ש' 6 – 7).

5. באשר למצב המקלחת עובר לארוע, העידה כי מידי בוקר היא נוהגת לקלח את בנותיה, בנות 6 וחצי ו- 5 בזמן מתן העדות. גם באותו בוקר קילחה אותן. דברים דומים אמרה בעימות ובהכנה לעדות (ת/7, עמ' 2, ש' 31 ; ונ/8). באופן כללי דיברה על מקלחת קצרה ויציאה לגן. באופן ספציפי, כשהוצע לה שאותו יום לא היה גן עקב חופשת חנוכה, העידה שהן לא היו בבית. במקלחת הן יושבות או עומדות, כשלעיתים הקטנה שוכבת, אבל "בבוקר המקלחת של הבנות קצרה" (עמ' 55 ש' 29).

חוזר מנכ"ל אודות לוח החופשות מלמד שחופשת חנוכה היתה מיום 21.12.11 עד 28.12.11. כולל. קרי, לרבות במועד הארוע – 26.12.11.

עפ"י עדותה, היא היחידה שאחראית לנקיון האמבטיה והכלים הסניטריים. היא עושה כן מידי יום. כן מעסיקה עוזרת בית לפי הצורך, אך רק היא אחראית לשטיפת המקלחת. אותו יום, בהתאם להכנה לעדות, לאחר שקילחה את בנותיה "לא ניקתה את המקלחת ולא הכניסה כל חומר שהוא לאמבטיה" – נ/8. לדבריה, את האמבטיה היא מנקה לפעמים באקונומיקה ולפעמים בסיליט בנג.

6. הודעתה של המטפלת הנוספת הוגשה בהסכמה – ת/3. במועד הרלוונטי שהיא ישבה על פוף בקומה התחתונה והאכילה פעוטות. ממקום מושבה לא יכלה לראות את הנאשמת יורדת במדרגות.

היא לפתע שמעה את בעלת הפעוטון צורחת. היא ראתה את הנאשמת מגיעה אליה למטבח עם הילדה כשעליה טיטול, וכל הגב שרוף. הן החלו לבכות. הנאשמת לא אמרה דבר. לשאלת בעלת הפעוטון "למה" היא נותרה קפואה במקום, בוכה.

לשאלה מי בד"כ רחץ את התינוקות השיבה שבעלת הפעוטון והנאשמת. כשנשאלה כיצד מתנהלת הרחצה דיברה על מתקן לתינוקות בעזרתו מקלחים אותם. היא בפועל לא קילחה בגלל בעיות גב. היא החלה לעבוד בפעוטון ביום 1.11.11 כשהנאשמת כבר עבדה.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 12-06-54550-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

7. הנאשמת נחקרה לראשונה תחת אזהרה ביום הארוע, 26.12.11 – ת/6, לאחר שעוכבה לחקירה – ת/4 ות/5, ובשנית כעבור 3 ימים, ביום 28.12.11 – ת/8, שאז גם ערכה לבקשת החוקרת שרטוט של האמבטיה – ת/8א (תמליל ההודעות צורף לסיכומי ההגנה). יום למחרת, ב – 29.12.11, נערך עימות בינה לבין בעלת הפעוטון – ת/7. העימות נערך ע"י רס"ר איזבלה סעדה – ע"ת 1. ביום 2.1.12 נערך שחזור – ת/9א. הדיסק – ת/9. התמליל המוסכם – ת/9ב.

הנאשמת בת 32, ילידת קלומביה, כלכלנית, מתגוררת בארץ כשנתיים וחצי. נשואה לישראלי ואם לילד בן 3, כבן שנתיים בזמן הארוע. ממתינה לקבלת אזרחות ממשרד הפנים. בפעוטון עבדה מאוקטובר כמטפלת. כשבנותיה של בעלת הפעוטון היו בבית תפקידה, לדבריה, היה להעסיקן כדי שלא יפריעו לפעילות הפעוטון.

8. בפתח עדותה דיווחה על הרגלי נקיון קפדניים של בעלת הפעוטון. לדבריה, היא נהגה לנקותו מידי יום. בנוסף, בימי שישי היתה מגיעה מנקה שתפקידה היה לנקות את חדרי השרותים והאמבטיה. בעלת הפעוטון ניקתה עם אקונומיקה ולעיתים נהגה לסחוט את הסמרטוט הרטוב לתוך האמבטיה. התייחסות להרגלי הנקיון נמסרה לראשונה במהלך העדות בלבד.

9. בבוקר הארוע היא הגיעה לעבודה בשעה 07:00. אותו בוקר גם הגיעה מדריכה שעשתה תרגילי התעמלות לתינוקות. מאחר ובנותיה של בעלת הפעוטון היו בבית, בחופשת חנוכה, היא ביקשה ממנה שתשמור עליהן ועל הבן שהגיע עם המדריכה. היא שמרה על שלושתם בקומת המגורים, למעלה. הבנות לא היו מקולחות. שערן היה יבש והן לבשו פיג'מה. כשהסתיימה הפעילות בחוג הדודה הגיעה ולקחה אותן. אז ירדה למטה ושאלה את בעלת הפעוטון מה לעשות.

לשמירה על הילדים לא התייחסה בחקירותיה, למרות שדיברה על החוג שהעבירה המדריכה. במהלך העימות, כאשר בעלת הפעוטון מסרה שקילחה אותו בוקר את בנותיה, לא הזכירה לה שהדברים היו שונים. יתרה מכך, הגם שבעלת הפעוטון נחקרה אותות האפשרות שהבנות לא הלכו לגן אותו יום בגלל החופשה, לא הועלתה בפניה האפשרות שטופלו ע"י הנאשמת, ולא ניתנה לה ההזדמנות להגיב על הטענה.

10. בעלת הפעוטון הורתה לה לרחוץ את הפעוטה. היא נטלה מגבת ועלתה איתה לקומה השניה על מנת לקלחה.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ' סוארז

בחקירה החוזרת, כשנאמר לה שלא הזכירה האם היו ילדים אחרים שהתקלחו אותו בוקר, השיבה "זה היה הדוש הראשון של אותו יום. ביום שישי היתה מסיבת חנוכה ולא השתמשו במקלחות. בשבת זה שבת. ביום ראשון לא עבדנו. ביום שני הילד הראשון שאני קילחתי היתה הילדה" (עמ' 89 ש' 19 – 21).

דברים דומים, ללא התייחסות לשלושת הילדים עליהם אליבא לעדותה שמרה בבוקר, מסרה במהלך השחזור, כאשר החוקרת ובא כוחה יצאו לחפש בובה לצורך ההדגמה. "זו היתה המקלחת הראשונה של היום. זו היתה מהקלחת הראשונה של השבוע. עדיין לא סידרו כלום את האריחים. עדיין לא ניקו כלום בחדר האמבטיה ולא כלום" המתורגמנית התחייבה לומר את הדברים כשיחזרו אך לא עשתה כן. הנאשמת המשיכה ואמרה שביום שישי, שבת וראשון לא עבדו (ת/ב' ש' 64 – 76).

11. את האופן בו קולחה הפעוטה תארה בהודעותיה והדגימה בשחזור. היא ישבה על שפת האמבטיה/ג'קוזי כשהפעוטה שוכבת עם הבטן על רגליה, שהיו מחוץ לאמבטיה. היא הפשיטה את בגדיה, הסירה את החיתול ופתחה את זרם המים בטוש. היא כיוונה את המים ובדקה באמצעות היד שהמים פושרים ונעימים. בחקירה הנגדית הבהירה שבתחילה יצאו מים קרים. לאחר שכיוונה אותם השכיבה את הפעוטה על קרקעית האמבטיה, כשהראש לכיוון חור הניקוז. היא שמה את היד על מצחה, כדי שמים לא יגיעו לפנים. השרטוט שערכה – ת/א8. הפעוטה שכבה על הגב עם הידיים מאחורי הראש. כך רחצה לדבריה את כל התינוקות, ללא אחיזה, למעט היד על המצח, בהנחיית בעלת הפעוטון, שביקשה לעשות את זה מהר.

גם היא תארה בהודעה שיש לתאומות בעיה של תנועה עם הידיים. מסרה שהידיים שלהן תמיד מאחורי הראש.

היא שמה שמפו על הראש והגוף, כאשר שפופרת הטוש מונחת בצד. אח"כ שטפה את הסבון, מבלי לרחוץ את החלק האחורי. במהלך המקלחת התינוקת התנהגה רגיל ומלמלה קולות של תינוקות. בהודעתה הראשונה – ת/א6 נרשם שאמרה "לא בכתה בכי חזק יללה כזה..." (עמ' 2, ש' 28). נטען כנגד המתורגמנית שאינה מכירה את המילה "יללה" ולכן לא ברור כיצד תרגמה (עמ' 86 ש' 25 – עמ' 87 ש' 3). דא עקא ואת ההודעה ת/א6 תרגם אחר ולא היא. עם זאת, אכן עשתה קולות של תינוק מקטר.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

הנאשמת הדגישה שבמהלך כל המקלחת לא חשה שינוי בטמפרטורה של המים והם היו נעימים.

כשסיימה שמה את המגבת מתחת לסנטר, הרימה, עטפה את הפעוטה ויצאה מהמקלחת.

12. כשנשאלה אודות שימוש במתקן מיוחד לתינוקות השיבה, במהלך השחזור, שבתחילה עשתה בו שימוש. אח"כ בעלת הפעוטון אמרה לה להסתכל איך היא עושה, ללא המתקן, וכך לעשות. "תסתכלי לי בעיניים שלי. צריך לעשות מהר" (ת/9ב ש' 361). להערכתה, לקח לה כ-3 דקות לעשות את המקלחת.

בעלת הפעוטון היתה בקומה למטה בזמן ביצוע השחזור. לא ברור על שום מה לא נשאלה לגבי הנחיותיה באשר לאופן ביצוע המקלחת ועומתה מול דברי הנאשמת. שהרי המקלחת באופן בו בוצעה, עפ"י הנטען בהתאם להנחיותיה, ללא שימוש במתקן, אינה בטיחותית.

13. לדבריה, בפתח חדר האמבטיה היא פגשה את בעלת הפעוטון שבידיה פעוטה אחרת ושאלה האם רוצה שתרחץ את האחרת. היא הסבירה שהנוהג היה שהיא מקלחת את התינוקות. אותו יום נאמר לה להמשיך עם הפעוטה וכך עשתה.

היא ירדה לממ"ד והניחה אותה על שידת ההחתלה. בגלל שזה היה יום קר היא הלבשה לה את החיתול מתחת למגבת כפי שנהגה להלביש את בנה. אותו זמן הפעוטה עשתה "איי" "כאילו איזה תלונה קטנה". לאחר שסיימה לחתל שמה לב שיש לה על היד משהו וחשבה מהמגבת. היא ראתה שהעור של הפעוטה "התרומם". כשהרימה אותה, ראתה את הגב וצעקה. הגב נראה אדום והעור "התגלש" אבל היא לא ראתה שלפוחיות. בעלת הפעוטון בדיוק נכנסה עם הפעוטה האחרת.

לדבריה, מרגע הוצאת הפעוטה מהאמבטיה ועד שבכתה עברו כ-10 דקות. במאמר מוסגר יאמר שהביטוי שלפוחיות מופיע כבר בהודעתה הראשונה. מהמילה בה עשתה שימוש בשפת המקור לא ברור האם בהכרח למונח הזה התכוונה, לאור המסמך המצורף לסיכומי ההגנה. ועדיין, יש ממש בסיכומי התביעה. בדיסק ניתן לראותה מתארת באמצעות תנועות ידיה שלפוחיות.

14. היא שללה את דברי בעלת הפעוטון לפיה לשאלתה מה עשתה השיבה שלא עשתה את זה בכוונה. לדבריה אמרה שלא עשתה כלום. אליבא לעדותה, בעלת הפעוטון אמרה לה שזה בטוח נגרם מהמים החמים (עמ' 80 ש' 20-21). "כאשר אנשי המשטרה הוכיחו שזה היה

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

מים אז אני חשבתי שאולי משהו שם התקלקל ויצא מים ממקום אחר" (עמ' 81 ש' 7 – 8, 12, 19 – 20). זה ההסבר שנתנה מדוע בהודעותיה דיברה על אפשרות שמים זרמו ממקום אחר, מסומן א' ע"ג השרטוט ת/8א, הגם שהעבירה לטוש (כנ"ל עמ' 83 ש' 5; עמ' 84 ש' 5 – 8).

בשחזור לא ידעה להצביע על המקום ממנו כביכול יצאו המים – ת/9 א.

15. ואמנם, רס"מ כרמית בר און – ע"ת 2, החוקרת אשר ביצעה את מרבית פעולות החקירה בתיק היתה משוכנעת לחלוטין שהכוויות נגרמו ממים או מהצמדה לתחתית האמבטיה.

היא זו אשר ערכה את השחזור. כאשר הנאשמת כיוונה את המים למידה הרצויה היא לא בדקה את הטמפרטורה. לקראת סוף השחזור פתחה את הברז על מנת לבדוק באיזו מהירות יוצאים מים רותחים, אך המים, לדבריה, לא היו חמים כלל – ת/9א. לא ברור מדוע לא הגיעה לגן לבדוק את טמפרטורת המים ביום רגיל כשהדוד מופעל לחצי שעה בלבד, ולא ביום בו המשפחתון לא עבד. היא סברה שלא היתה צריכה לעשות כן מאחר ו"ברור שזה נעשה מהמקלחת...." (עמ' 11 ש' 9 – 11). היא גם לא בדקה את מהירות ניקוז המים והאם יכול וניקוו על רצפת האמבט.

היא נחשפה לדברי ד"ר נמרוד פרבר, "הפלסטיקאי המומחה" כלשון אבי הפעוטה, בזמן אמת – נ/1. בהתאם להנחיות הרמ"ח היא ביקשה לקבל חו"ד בכתב בנקודה זו וכן המתנינה לחו"ד פרופ' היס. בפועל לא דאגה לקבל את אותה חו"ד באומרה "מה גם שזה לא שלא היה ברור מאיפה הגיעו הכוויות, לכולם היה ברור, גם לחשודה עצמה שהכוויות קרו במקלחת... שיערתי שאם יכול להיות מצב של הצמדה למכשיר לוחט זה יכול להיות מהאמבטיה עצמה שהיתה לוהטת" (עמ' 12 ש' 12 – 16).

אפשרות ההצמדה הזו נשללה גם ע"י מומחה התביעה, פרופ' היס, וגם ע"י מומחה ההגנה, ד"ר קוגל. "ואזורים של עור שבאים במגע עם תחתית אמבטיה בד"כ מקבלים כוויות בדרגה נמוכה יותר כי תחתית האמבטיה מקררת אותם" (מעדות פרופ' היס עמ' 35 ש' 28 – 29). כנ"ל ציין ד"ר קוגל בהתייחס למגע של העור ברצפת האמבט. "מקום בו הטמפרטורה יחסית קרירה יותר, ולכן יש שם שימור של העור" (נ/12 עמ' 10 למטה).

הכוויות אכן ארעו במקלחת. ואולם, לא ברור מה המנגנון אשר גרם להן. בהיותה "נעולה" על האפשרות היחידה שנגרמו מחום המים לא נותרה פתוחה מחשבתית לאפשרויות אחרות. הנאשמת, אשר כשלעצמה לא ידעה כיצד נגרמו ותועלה למים ניסתה

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

להעלות השערות מהשערות שונות, כאשר כל שידעה שהיא בדקה את חוס המים בטוש והם היו פושרים.

16. לסיכום רואה להתייחס לעדויות ההורים – ע"ת 3 ו – 4, אשר חוו טראומה לא פשוטה עת הודע להם טלפונית שבתם נכוונה ועושה דרכה לביה"ח. מראה הילדה הכוונה והדואבת, אשר בכתה כל העת, אל מול חוסר האונים שלהם, בודאי קשה מנשוא. גם הטיפולים הכואבים והמגבלות שאחרי אינם קלים, ואף זאת בלשון המעטה. הפעוטה אושפזה מיום הארוע 26.12.11 – 11.1.12. כיום, למרבה השמחה, דווח שהיא בסדר, מחלימה, אף כי נותרו עדיין צלקות.

17. הם התייחסו לאבחנה של ד"ר פרבר ופעלו נכונה כאשר ידעו באופן מיידי את החוקרת. הם התייחסו גם לדברי ד"ר שמואל צור, אשר הוגדר על ידם כמנהל המחלקה ומומחה לעניין פגיעות בילדים, לפיהם ולפי יתר הרופאים ד"ר פרבר שגה, מפני שכאשר בדק את הפעוטה כבר לא נותרו על גופה סימני זליגה. מנהל המחלקה מסר להם שרואים שהכוויות נגרמו כתוצאה ממים. ראוי לציין בהקשר זה את עדות פרופ' היס ולפיה "אין כאן זליגה" אלא כוויות נמשכות (עמ' 27 ש' 22).

עדויות המומחים

1. פרופ' היס ערך את חוות דעתו על סמך חומר דל ביותר. דו"ח קבלה מביה"ח, הודעות האם, בעלת הפעוטון והנאשמת וצילומי התינוקת – ת/11. לא היה בידי התיק הרפואי המלא, הכולל את האבחנה של ד"ר פרבר, הגם שנחשף אליה מהודעת האם. לגבי הודעות הנאשמת, הוא שגה בקביעה שאחזה בפעוטה כל הזמן, כאשר בפועל רק הניחה יד על מצחה. לגבי התצלומים, הוא לא ראה את אלו שצולמו סמוך אחרי אלא את שצולם כעבור מספר ימים. הוא לא הגיע לבדוק את הפעוטה, למרות שאמור היה, ככל הנראה, לעשות כן – נ/10. יתרה מכך, הוא גם לא ביקר בזירת הארוע על מנת לבדוק את חוס המים, את מערכת הניקוז ואת האפשרות שניקוז, באופן המאפשר מלכתחילה את תאורית ההטבלה. מאחר וכל שציין בחווה"ד "...שפצעי הכוונה מתיישבים עם כוויות מנוזל חם, ולא ניתן לשלול אפשרות שנגרמו בזמן הרחצה" אז יכול וזה היה רלוונטי, מבחינתו, באותו השלב.

2. בעדות דיבר על פסים אופקיים האופייניים להטבלה בנוזל חם. דיבר על כוויה עם שוליים ישרים "...רחבה יותר בחלקה המרכזי וצרה יותר בקצוות ובמקום שבו ישנו מגע בין

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 12-06-54550-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

קפלי העור, כמו מרפקים לשם הנוזל החם לא הגיע, האזור הזה נשמר יותר... (עמ' 25 ש'
22 – 24). די, להערכתו, בעומק של 2 – 3 ס"מ כדי לגרום לנזק.

הוא שלל את תאורית ההצדקה ולכן גם לא ראה צורך ליצור קשר עם ד"ר פרבר. בכך מנע מעצמו מידע נוסף ממי שבדק את הפעוטה ואשר יכול היה לשפוך אור על מנגנון הפגיעה, ואפילו אינו הצמדה.

כאשר הוצג בפניו בחקירה הנגדית שאביק הג'קווי היה פתוח ולא היתה הצטברות משמעותית של מים ציין כי מגע בין העור לדופן האמבטיה, לאזור שנשאר קר יותר, היה גורם לכוויות שונות מהמצולם. "...ולכן אינני יכול לכתוב את הכוויות במקרה זה עם הצמדות עורו של התינוק לדופן או לתחתית המיכל בו היה הנוזל חם" (עמ' 28 ש' 17-24).

בחוזה"ד ציין שעורו של תינוק בן 8 חודשים רגיש מאוד לנוזל חם ונוצרות כוויות מדרגה שניה כבר בחום של 51 מעלות צלזיוס, אחרי גמע במשך כ – 20 שניות. בעדות עידכן, ע"ס מחקרים חדשים, שדי בטמפרטורה של 50 מעלות למשך 11 שניות לצורך כך. כן מסר שהכי בטוח לקלח תינוקות בטמפרטורה של עד 43, 44 מעלות.

לשאלה כיצד לנאשמת לא נגרמו כוויות השיב שעורם של תינוקות וקשישים רגיש מאוד למים בטמפרטורות לא גבוהות לעומת כף יד של מבוגר, שגם הוא, כשלעצמו, אזור פחות רגיש בגוף.

כאשר נטען בפניו שאילו הפעוטה היתה מוטבלת במים חמים היתה מנסה לצאת והיו אמורים להיווצר סמני התזה שלל זאת בהפנותו לספרות מקצועית, בצינו מצב של פאניקה וקיפאון.

כדי להסביר את אופן הפגיעה בחלק האחורי תאר כיצד יכול והחזיקה את הפעוטה, בדברו של בעיה התפתחותית שלה בגפיים העליונים כגורם נוסף אשר מנע ממנה תזוזה בזמן המגע הקצר עם המים. כתם לבן (ללא כוויה), המצוי בכתף שמאל (ת/א1), הוצע כתוצאה מאופן האחיזה. אלו היה צופה בשחזור, מעבר לעיון בהודעות, היה רואה שלא אחזה בה כלל ואולי היה מנסה לחפש מנגנון אחר שיסביר את העובדה שהעור נותר שמור באותו אזור.

כשנשאל אודות תגובה לכאב, העריך ששלב הכאב הראשוני נמשך "שברירי שניה" והעיד שאינו בעל נסיון מדעי בעניין בכי של תינוקות כתוצאה מכאב. עם זאת, גם כאן טען

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 12-06-54550 מדינת ישראל נ'
סוארז

לתגובה איטית יותר לאור העיכוב ההתפתחותי. ועדיין, אישר שברגע שיש כוונה "הוא אמור לבכות. במידה ולא שמעו זו בעיה אחרת" (עמ' 38 ש' 21 – 22).

3. כשנשאל אודות האפשרות של כוונה כתוצאה מנוזל כימי, בתחילה נטה לשלול אפשרות זו. בהמשך, כשהוצגה בפניו האפשרות לפיה נותרה אקונומיקה ברצפת האמבטיה השיב ש"לעיתים נוזלים כימיים משאירים סימנים די דומים לסימנים של נוזל חם" (עמ' 43 ש' 22 – 23).

בהתייחס לתגובה מושהית אמר "אני יכול להעריך שאם ישנו חומר כימי שהוא אינו מאוד תוקפני מבחינת פגיעה בעור, יכול להיות שהפעולה שלו תימשך זמן באופן יחסי ארוך יותר גם אחרי שהמגע הישיר בין העור לבין אותו מקור של הנוזל הכימי, נותק" (עמ' 40 ש' 10 – 12).

4. ד"ר קוגל ביסס את חוות דעתו על אינפורמציה רבה יותר – נ/12. על התיק הרפואי מקופ"ח ומביה"ח, על הודעות שונות, על חוו"ד ועדות פרופ' היס, על צילומי הפעוטה סמוך אחרי ואלו שהיו בידי פרופ' היס ועל השחזור. מהודעת הנאשמת גם הוא למד על אחיזה כל הארוע, שאינה משקפת, כאמור, את שארע. עוד פחות ברור כיצד בשחזור ראה שידה השמאלית של הנאשמת היתה מתחת לראש הפעוטה, כאשר בפועל לא היתה.

מעיון בתיק הרפואי לא מצא ביטוי לבעיה התפתחותית כזו שמנעה תזוזה, בניגוד לעדות פרופ' היס.

5. גם הוא, בדומה לפרופ' היס, שלל את תאורית ההצמדה. עם זאת סבר שגרסת התביעה באשר לדרך בה נגרמו הכוויות בעייתית ואינה מסבירה את הממצאים השונים ופרט, בהרחבה, מדוע.

בסיכום חוות הדעת תימצת את ממצאיו. הבהיר שבכוויות כתוצאה מהטבלה בנוזל חם קיים קו תיחום ברור בין איזור הכוויה לאזור העור השמור (קו פלס הנוזל), בעוד במקרה דנן ישנם גם מוקדי כוויה עם קו תיחום שאינו ברור. ציין שכוויות כתוצאה מהטבלה בנוזל חם צריכות להיות אחידות ובעלות חומרה שווה בשונה מעניינו. ואולם, ניתן לטעון כנגד שכל שחור הניקוז לא ניזק את כל המים הזורמים, תחל הצטברות מים מכיוון החור לאחור, מה שיכול להסביר את מיקום הכוויות וזמן חשיפה שאינו זהה בכל חלקי הגוף, ולא קיים בחלק התחתון של הגוף כלל.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

ציין כי כווייה כתוצאה מהטבלה צריכה להיות רצופה, פרט למקומות כגון קפלי עור או מקומות שבאו במגע עם האמבט, שאז העור יהיה שמור. כאן, למרות קפלי העור, ניתן למצוא מקומות עם כווייה רצופה ומקומות שאינם אופייניים שאין בהם רציפות כלל, כגון בגב שמאל.

בהתייחס לתגובה לכאב, ציין כי מדובר בתגובה רפלקסיבית, בסיסית, מהירה, הגורמת לרתיעה שאמורה להותיר כוויות התזה שאינן בנמצא, כן הבהיר שלא סביר שתימנע מבכי מיד לאחר הכווייה, ככל שמדובר בנוזל חם.

אשר לנאשמת, ציפה למצוא כווייה ולו בדרגה קלה יותר במידה והיתה, בדומה לפעוטה, חשופה למים בטמפרטורה גבוהה. ציין כי היה הכרח לבדוק את טמפרטורת המים כדי להעריך את משך הזמן שהיה גורם לכווייה אצל השתיים, תוך הפניה לנ/14 ונ/15.

6. מאחר והפעוטה לא בכתה ולא הפגינה סמני כאב מיד לאחר הרחצה הגיע למסקנה שיכול ומדובר בכווייה כימית, אשר נראית דומה מאוד לכווייה כתוצאה מנוזל חם (כנ"ל בעדות עמ' 100 ש' 19 – 21). באשר לחומרים שהיו עשויים לגרום לכווייה כזו הפנה, בין היתר, לאמוניה, לאקונומיקה ולאבקת כביסה. בסוף חווה"ד ציין "אם תהיה אינדיקציה שברצפת האמבט היתה נוכחות חומר כימי דוגמת אקונומיקה... בשלב מסוים, הרי שניתן לייחס את הכוויות בגופה של התינוקות לחומר זה".

7. אחד מהמסמכים שהועבר לעיונו לצורך הכנת חווה"ד היה מכתב של פרופ' אלי להט המתייחס לתגובה ולבכי. פרופ' להט לא העיד ולכן אין משקל למכתב. עם זאת, ד"ר קוגל אימץ את דבריו וביסס אותם על ידיעותיו כרופא.

מי שאמור היה להתמקד בנקודה ולהוכיחה זו התביעה דווקא. לא די בהפניה לספרות מקצועית העוסקת בקפאון כתוצאה מקפיצה לבריכה חמה – ת/16. מדובר בשאלות כבדות משקל הדורשות הבהרה.

8. ד"ר חייק הסביר את האבחון של ד"ר פרבר (ת/14א מיום 30.12.11). הוא לא זכר אם ראה את הפעוטה או צילומים שלה.

"ד"ר פרבר כתב שזה נראה כתוצאה ממגע עם משטח חם. ילדה בריאה ותקינה אם היתה מנסה לברוח או לגעת או לצאת היינו מקבלים באזורים קדמיים כווייה מה שאומר

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

שבאיזה מקום היא היתה מוגבלת לתנוחה. לכן כתוב שביקשנו לערב בטחון ושירותי רווחה" (עמ' 108 ש' 22 – 25).

בשונה מעדויות פרופ' היס וד"ר קוגל, אליבא לעדותו, כאשר נטבלים במים, המים אמורים לחדור דרך הקפלים, בעוד שכאן יש חסך בקפלי העור (עמ' 108 ש' 8 – 10).

הוא סבר שמסקנות ד"ר פרבר תואמת את התמונות אך הוסיף "...אני חושב שלא ניתן להסיק מנגנון פגיעה באופן חד משמעי. אני חושב שהתבנית היא לא תבנית רגילה של פגיעה" (עמ' 109 ש' 1 – 2).

בהתאם לעדותו, הכוויות עשויות היו להיגרם כתוצאה מהצמדה למשטח חם או כתוצאה מחשיפה לחומר כימי, אך לא כתוצאה מנוזל. הסכים שמתיישבות עם חום. "חום או ראקציה שגורמת לחום. גם ראקציה כימית בסופו של דבר יש לה מרכיב של חום או המסה של חלבונים" (עמ' 113 ש' 15 – 16). הוא הפנה לחלק עליון בצד שמאל של הגב שאין עליו כוויה – ת/א1. "אם זה היה ממש נוזל הייתי מצפה שלא יהיה אפילו נקודה אחת חסך (שאינן בה כוויה)" (עמ' 114 ש' 22).

הוא הבהיר שכל חומר כימי עשוי לגרום להופעת שלפוחיות מעט מאוחר יותר, תלוי בסוג החומר, ריכוזו, דילולו או נקיונו. הוא אישר שאקונומיקה היא חומר מאכל, בניגוד לעדות ד"ר קוגל, והבהיר שצריך ריכוז גבוה או זמן חשיפה ארוך לחומר מדולל יותר על מנת שיופיעו שלפוחיות תוך שניות או דקות. "מאכלים למיניהם הם מאוד שונים ביכולות שלהם לגרום לכוויה" (עמ' 118 ש' 27 – 28).

במקרה דנן "אם היה חומר כימי גם אם הוא מדולל על משטח כזה או אחר הוא יכל לגרום לכוויה בתבנית שאנו רואים בתמונה אבל זה צריך להיות מגע כמעט מלא כדי ליצור כזו תבנית" (עמ' 119 ש' 19 – 24). הוא דיבר על "מגע ישיר" (עמ' 120 ש' 6).

9. הוא שלל את שרשם ד"ר צור ביום 5.1.12 – ת/א14. ד"ר צור, לדבריו, הינו מומחה ברפואת ילדים ולא בפלסטיקה. ד"ר צור ציין ש"האמנזה והתמונות בנייד של האבא מיום הארוע יכולות להתאים... לכוויה ממים חמים בטוש – כווית Splash". ד"ר חייק הבהיר פעם נוספת את מה שברור "טוש זה לא. בטוח לא. לא יכול להיות זרם בשפריץ ללא ספלשינג" (עמ' 117 ש' 11).

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 12-06-54550 מדינת ישראל נ'
סוארז

הערכת עדויות וקביעת ממצאים עובדתיים

1. בעלת הפעוטון נחקרה בהודעתה השניה, נ/6, תחת אזהרה בחשד להתעללות ותקיפת פעוטות חסרי ישע בגין אותו ארוע וארועים שארעו בחודשים האחרונים. מדובר בפריקת כתף של אותה פעוטה כשבועיים קודם ואדמומיות או נפיחות בעין שנגרמה לאחותה התאומה מספר חודשים עובר לארוע.
2. מכאן ניתן להבין את הדברים שאמרה מיוזמתה במהלך החקירה הנגדית תוך התייחסות לעצמה. "אני פה במקום אחר לגמרי כי כידוע לך הפרקליטות סגרה את התיק..." (עמ' 51 ש' 14).
3. מאידך ניתן גם להבין את התחושות ואת האמוציות הקשות שמלוות את ההורים, אשר נאלצו להתמודד עם כאבי הבת הרכה ועם הליך החלמה ממושך, כשברקע חשדות למעשים שלא יעשו.
4. לבעלת הפעוטון יש, מן הסתם, אינטרס להוכיח שלא חומרי הניקוי הם אשר גרמו לכוויות. כתימוכין לגרסתה העידה על רחיצת הבנות בבוקר, למרות שלא היה זה יום רגיל בו הלכו לגן, מבלי לנקות אח"כ את האמבטיה, ורחיצת פעוטה אחרת אחרי, אשר אין חולק כי לא נפגעה.
- היא אמנם התייחסה לרחיצת הבנות במהלך העימות ולא נרשמה תגובה מצד הנאשמת. ברם, אין זה מן הנמנע שלא ייחסה לכך כל חשיבות באותו השלב. במקביל, ראוי גם לבחון את האופן בו תורגמו לה הדברים.
5. סוגיית התרגום אכן התגלתה כבעייתית במידה מסויימת. בפתח פרשת התביעה אמנם הוצהר ע"י הצדדים שאין מניעה שהמתורגמנית אשר תרגמה אחת מהודעות הנאשמת במשטרה תתרגם את הדיון, וההודעות הוגשו ללא הסתייגות. אך, ככל שהתקדם ההליך נטען לאי דיוקים, מהותיים יותר או פחות. בפתח חקירתה הנגדית של הנאשמת נטען שנחקרה בשפה שאינה שפת אם ושהתרגום לא תמיד משקף את התשובות שנתנה, הן בחקירה והן בשחזור. משכך הוגש תימלול מפורט, למעט של העימות.
- קשה להשתחרר מהרושם שהמתורגמנית בשחזור מנסה "להקטין" את הנאשמת ולרצות את החוקרת.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

6. מעבר לאינטרס שיש לבעלת הפעוטון להרחיק עצמה מאחריותה לחבלות שנגרמו, לא הושם מספיק דגש על האופן בו קולחה הפעוטה.

הנאשמת בשחזור אמרה בבירור שההנחיות שקיבלה היו לקלח את הפעוטות באופן בו קילחה, על מנת לסיים את המקלחת מהר. בשלב הזה ראוי היה לבדוק את הדברים עם בעלת הפעוטון, אשר שהתה אותה עת בקומה התחתונה.

קשה לקבל את עדותה ולפיה זו היתה הפעם הראשונה בה ראתה שהנאשמת קילחה ללא המתקן. שהרי, ככל שכך קילחה באופן קבוע, המתקן אף פעם לא היה באמבטיה לאחר שסיימה ובעלת הפעוטון בודאי יכלה לראות זאת.

יתרה מכך, היא גם לא מסרה על קיומו של המתקן בחקירותיה אלא התייחסה אליו, לראשונה, בעדות, הגם שידעה לומר שהשוטרים ראו אותו, ואכן כך.

הכוויות בגב מן הסתם לא היו נגרמות ככל שהפעוטה היתה מקולחת על גבי המתקן, שהרי המים שבאו במגע עם החלק הקדמי של גופה לא גרמו לכוויות. אילו רצתה הנאשמת לכסות על מעשיה לא היתה אומרת שכך קילחה, כאשר אין זו הדרך הבטוחה.

7. המטפלת הנוספת לא העידה אך הודעתה הוגשה בהסכמה – ת/3. ניתן להבין מהדברים שאמרה או יותר נכון מאלו שלא אמרה, שהיא לא שמעה בכי מצד הפעוטה עד אשר בעלת הפעוטון צרחה והנאשמת הגיעה אליה למטבח. מניחה אני שלשם הלכו כדי לקחת משחה נגד כוויות.

היא היתה במרחב למטה, לא בממ"ד, מרחב ממנו ניתן לשמוע את שנעשה באמבטיה, לפי עדות בעלת הפעוטון, ולא תארה דבר חריג לפני.

היא גם לא שמעה את בעלת הפעוטון שואלת את הנאשמת מדוע לא בדקה את המים, בניגוד לעדותה, אלא רק "למה".

אשר לאופן הרחצה, היא אמנם הבהירה שקיים מתקן מיוחד עליו מקלחים את הפעוטות. אולם, מאחר ולא קילחה בפועל, לא ניתן לדעת כיצד עשו זאת הלכה למעשה.

כאשר הגיעו השוטרים, בשעה 24:15, המתקן נמצא באמבטיה – ת/4. ברם, היה זה אחרי שבעלת הפעוטון קילחה את הפעוטה שלה, זמן רב לאחר הארוע, אשר ארע סמוך לשעה

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

12:00, אחרי שהנאשמת נשלחה על ידה הביתה. לביה"ח הגיעה הפעוטה בשעה 13:52. דווקא הזכרון של בעלת הפעוטון שהשוטרים ראו עשוי לעורר סימני שאלה.

8. הנאשמת ככלל הותירה רושם אמין. בהתאם לעדות בעלת הפעוטון היא היתה מטפלת טובה, אשר זכתה להערכה מצדה ומצד הורי הילדים. עפ"י עדותה, דברים שעשתה עם בנה, שהיה כבן שנתיים באותם הימים, עשתה אף עם התינוקות בפעוטון. היא בוודאי לא רצתה לגרום לפעוטה כל נזק וגם לא הואשמה בכך. החיקוק מייחס גרימת חבלה ברשלנות. עדותה באשר לאופן בו קילחה את הפעוטה היתה עקבית ואחידה לאורך כל הדרך.

בחקירותיה ניסתה בעצמה להבין כיצד נכוותה. כאשר הובהר לה, ע"י בעלת הפעוטון והחוקרת, שהכוויות נגרמו כתוצאה משימוש במים חמים ניסתה לתת הסבר מהיכן יכול והגיעו. בעוד היא, לדבריה, בדקה את המים שיצאו מהטוש והם היו פושרים.

9. גם היא התייחסה לראשונה בעדות לדברים שלא בא זכרם בחקירות. כך באשר לאופן בו נוקתה האמבטיה מידי יום וכך באשר לשמירה על שתי בנותיה של בעלת הפעוטון ובנה של המדריכה, במטרה להבהיר שהבנות לא קולחו אותו בוקר. היא עשתה כן כדי לשרת את קו ההגנה שלה ולפיו היתה זו מקלחת ראשונה אותו יום, ועל מנת להוכיח שיכול ונותרו חומרי ניקוי.

מאידך, על אותה מדריכה שהגיעה אותו בוקר סיפרה בחקירות וגם טענה, עוד בשחזור, שהיתה זו מקלחת ראשונה אחרי חופשת החנוכה.

יש ממש בטענה שאילו רצתה להוכיח את גרסתה היתה מעידה את המדריכה ואת המנקה. אולם, לא היה הכרח בכך לעניין הנקיון. די בעדות בעלת הפעוטון שניקתה מידי יום.

אותם מאמצים עשתה גם בעניין השלפוחיות. בעדות התעקשה שראתה עור "שהתרומם", "שהתגלש". בעלת הפעוטון אמרה בהודעתה שהעור התקלף. האמא שהגיעה לביה"ח תארה שלפוחיות.

עוד בהודעה הראשונה של הנאשמת נרשם שלפוחיות והיא נצפתה מדגימה אותן בתנועותיה. ברם, בהתאם להסבר שצורף לסיכומים, למרות שאין המדובר בעדות, יכול וקיימות מספר אפשרויות תרגום של אותה מילה. (התביעה יכלה על נקלה להפריך זאת

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 54550-06-12 מדינת ישראל נ'
סוארז

באותה דרך). אי הופעת שלפוחיות עובר להגעה לביה"ח עשויה לתמוך בגרסת ההגנה לפיה מדובר בחומר כימי שהמשיך, כביכול, את פעולתו אחרי.

10. החוקרת, רס"מ בר און, היתה משוכנעת מלכתחילה שהכוויות נגרמו כתוצאה ממים חמים ולכן לא עשתה די על מנת ללקט ממצאים מהזירה ולחקור את האפשרות האחרת אשר הועלתה על ידי אחד הרופאים, שהנושא מצוי בתחום מומחיותו. כן לא בדקה את סוגיית השימוש במתקן המיוחד לתינוקות אל מול האופן בו קולחה הפעוטה בפועל.

11. בהתייחס למומחים, לפרופ' היס, מומחה התביעה, לא היה כל יתרון על פני ד"ר קוגל, מומחה ההגנה, נהפוך הוא. הוא לא בדק את הזירה ולא את הילדה. הוא לא צפה בשחזור, לא ראה את התיק הרפואי המלא וגם לא את צילומי הכוויות אשר צולמו סמוך אחרי. החומר שהיה ברשותו היה דל. הוא פירש בשוגג את הודעות הנאשמת לפיהן כביכול אחזה בפעוטה וערך חו"ד לקונית, שאינה מתארת את מנגנון הפגיעה.

12. ד"ר חייק לא הגיש חו"ד מומחה, הגם שהתקיימו מגעים עמו וראוי היה לעשות כן, על מנת לא להפתיע את התביעה. העיד הוא כמי שעודכן וחנך את ד"ר פרבר, אשר ראה את הילדה ביום 30.12.11 וקבע אבחנה שונה. הוא הרחיב את התייחסותו גם לגבי חומר כימי, כשבעיקר הדגיש את הצורך במגע ישיר.

13. אל ההפניות לספרות המקצועית החלקית (ת/15 – ת/22 ; נ/13) לא ראיתי להתייחס מעבר לעדויות המומחים בנדון.

14. מן המקובץ ניתן לקבוע שהפעוטה קולחה בג'קוזי, כשהיא הונחה עם הגב על רצפת הג'קוזי. בשל טונוס שרירים מעט ירוד הניחה את ידיה מאחורי הראש, כפי שעפ"י עדויות הנאשמת ובעלת הפעוטון נהגה לעשות.

מן הראוי היה לבדוק את מהירות ניקוז המים ואת אפשרות הצטברותם במהלך המקלחת. אין זה מן הנמנע שהחלו להצטבר מכיוון חור הניקוז לאחור, באופן שמבהיר על שום מה הכוויות בגפיים העליונות ובכתפיים, שהיו לכיוון החור, נחשפו זמן רב יותר למים, ובהן נוצרו שלפוחיות, וככל שיורדים לכיוון הגב התחתון הכוויות פחות חמורות, כאשר החלק התחתון לא נכווה כלל (צלום ת/1א ; שהינו הגדלה של ת/13).

עם זאת, מעבר לעובדה שהנושא לא נבדק, אין בכך כדי להסביר קוי תיחום שאינם ברורים בצד שמאל ואת אותו חלק, באותו צד, שלא נכווה.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 12-06-54550 מדינת ישראל נ'
סוארז

15. אשר להעדר תזוזה, ניתן לקבל שבשל האופן בו שכבה הפעוטה, בהיותה בעלת טונוס שרירים חלש, כאשר זמן החשיפה למים המצטברים קצר, לא הגיבה. יכול והגיבה עם הרגלים, אך מאחר ואלו לא היו ככל הנראה במים לא נותרו סימני התזה. עם זאת, הנאשמת בודאי היתה נחשפת לכך, כאשר בפועל, בהתאם לעדותה, לא ארע דבר חריג.

הנקודה העיקרית הינה הבכי. מקבלת אני את עדות הנאשמת ולפיה בכי משמעותי פרץ רק בממ"ד, לאחר שחיתלה אותה, זמן רב יחסית לאחר המקלחת, במסגרתו קולחה הפעוטה האחרת מקלחת קצרה. שהרי, אלו בעלת הפעוטון אשר פגשה בהן אחרי צאתן מהמקלחת, ואין זה משנה האם למעלה או למטה, היתה שומעת דבר חריג, היתה נוטלת את הפעוטה. כן לא שמעה דבר גם המטפלת הנוספת, אשר האכילה תינוקות למטה.

16. בהתייחס להעדר כוונה בידיה של הנאשמת, מעבר לרגישות פחותה של מבוגר, היא גם לא אחזה את הפעוטה, כך שידיה לא טבלו במים, ככל שאלו הצברו, ולכן לא קרה לה דבר.

17. ברם, השהיית הבכי, בין אם הופיעו שלפוחיות בשלב זה ובין אם רק בביה"ח, ועדויות המומחים לפיהן לעיתים נוזלים כימיים משאירים סימנים די דומים לסימנים של נוזל חם, כאשר ד"ר חייק התעקש על "מגע ישיר" אומרים דרשני. לא ניתן במקרה זה לקבוע שהכוויות בהכרח נגרמו ממים חמים, כאשר גם פרופ' היס בחווה"ד מציין רק "ולא ניתן לשלול אפשרות שנגרמו בזמן רחצה", רמת הוכחה שלא די בה.

סוף דבר

1. הוכח שהפעוטה נכוותה כתוצאה מהמקלחת. עם זאת, לא הוכח, מעבר לכל ספק סביר, המנגנון שגרם לכוויות. האם ממים חמים שהצטברו ברצפת הגיקוזי, כאשר ברור שמים שהותזו על גופה לא גרמו לכוויות, או כתוצאה ממגע עם חומרי ניקוי כימיים שנמהלו במים ואשר נותרו, בלא משים, ברצפת האמבט.

2. חומרים אשר נשטפו בזמן שקולחה ולכן לא גרמו לאותן הכוויות על גופה של הפעוטה שקולחה אחריה, או עקב השימוש במתקן המיוחד לרחיצת תינוקות, עליו העידה בעלת הפעוטון.

בית משפט השלום בנתניה

25 אוגוסט 2013

ת"פ 12-06-54550-06 מדינת ישראל נ'
סוארז

נוהלי הרחיצה אף הם לא הובהרו עד תום, וחבל. יצויין כי לא יוחסה לנאשמת רשלנות לגבי אופן הקילוח (סעיף 91 לסיכומים), למרות ששימוש במתקן היה בודאות מונע את הפגיעה.

3. סוף דבר, הנני מזכה הנאשמת, מחמת הספק, מהעבירה אשר יוחסה לה בכתב האישום, חבלה ברשלנות, בניגוד לסעיף 341 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

<#4#>

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ג, 25/08/2013 במעמד הנוכחים.

שירה בן שלמה, סגנית נשיאה